

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Să plecăm capetele?

Să punem arma jos și să ne pogorim mai bine liniștiți în mormânt în urma vorbelor ce au ridicat în slavă pe Unguri în timpul din urmă?

Ne-am arătat deja părerea noastră asupra acestei întrebări.

De astă-dată o să amintim cetitorilor nostri faptul, că visita regelui Carol la Budapesta, a făcut ear', ca foile mari din toate țerile, să scrie despre stările dela noi. Numele Românilor și vestea lor, e dusă earăși departe, în toate părțile, și s'a iscat o discuție vie asupra lor și a menirii lor în aceste părți.

Și ca în ori-ce discuție, unele foi se pun pe partea noastră, altele pe a Maghiarilor. Vom da și din unele și din altele câteva spicui.

„Kölnische Zeitung” spre pildă, publică în cauza aceasta următorul articol:

„In Pesta și în București s'a simțit cu durere, că politica maghiară față cu naționalitățile, și agitația română pricinuită de dlnsa, au săpat între cele două popoare o prăpastie adâncă! Și totuși cu oare-care bunăvoință, ar fi fost cu puțință o conviețuire pacinică. Ungariei i-se poate imputa că a făcut ca naționalitățile, cari alcătuiesc majoritatea populației să se retragă cu deservire dela viața politică și să nu fie reprezentate în parlament... Românii, grație numărului lor, au cea mai mare însemnătate între naționalitățile nemaghiare din Ungaria...”

Maghiarii ar trebui să știe deja, că maghiarizarea cu sila a Românilor e un lucru cu neputință! Cu toate eforturile făcute, cu toată cunoscuta apărare administrativă și lucrarea diferitelor Kulturregylet-uri, Românii din Ungaria se înmulțesc cu 8 la sută pe an. În Transilvania comune întregi maghiare de Săcui s'au romanizat. Maghiarii și Sașii vorbesc în Transilvania românește. Unde mai punem că Românii transilvăneni au la spatele lor un regat românesc bogat, puternic și în plină dezvoltare, cu mare însemnătate geografică și politică!

Maghiarii ar trebui să știe, că luând și pe Români la cârma statului, înfățișarea maghiară a Statului unguresc, n'ar suferi nici o scădere. Vre-o 60 de Români ar fi deputați, vre-o 20 sau 30 ar intra în administrația mai înaltă, și atât.

Dar' șovinistii Maghiari, și mai ales nobilimea transilvăneană maghiară săracită, nu vrea să audă de așa ceva! Din toate naționalitățile nemaghiare, Românii sunt cei mai urgisiți de unguri...

„Leipziger Zeitung” tot din Germania, își arată părerea de rău, că chestia română nu s'a deslegat încă nici până acum, că Românii tot mai vor să formeze stat în stat și că Maghiarii tot mai vor să maghiarizeze! Crede că presa română greșește când visita la Pesta a regelui Carol o ia drept părsire a chestiei naționale. Pentru România intrarea în tripla alianță e chestie de viață și moarte. Să simte lipsa grabnică, ca cearta româno-maghiară să fie odată împăcată!

„Frankfurter Zeitung” din Frankfurt, vede în visita regelui Carol I. la Budapesta dorința de a se face Budapesta ceea-ce era Viena:

centrul politice austro-ungare. Șovinistii maghiari, se înțelege, se folosesc de acest fapt, dar nici prin minte nu le trece să fie de aici încolo mai cu luare aminte pentru Români! Din parte-i nu crede, că e lucru înțelept ca politica maghiară să fie încurajată încă și în acest chip! Nu înțelege deci nici pe regele maghiar, care dă pildă, ridicând statue unor rebeli ca Bocskay și Bethlen.

„Kreuzzeitung” marele ziar din Berlin, care în anii trecuți scria des și priincios pentru Români, scrie și el despre noi earăși, și el vede în faptul, că ziaristii români nu s'au dus la banchetul ziaristilor maghiari, o dovadă netăgăduită, că nici după primirea sărbătorească la Budapesta a regelui Carol, nu sunt nădejdi că stările încordate dintre Români și Maghiari se se îndrepteze!

„Reichswehr” din Viena, foaie ce stă aproape de cercurile conducătoare, scriind asupra vorbirilor din urmă dela Budapesta, zice între altele:

În Ungaria sunt 2 milioane și jumătate de Români, cari fac în Ungaria 18% din întregul poporațiunii, și locuiesc pe un teritor compact, (strinși la oaltă) în privința limbii și a naționalității, la Dunărea-de-jos și în partea sudică a Ardealului.

Tocmai Românii ar fi, în urma caracterului lor național, aliații (tovarășii) naturali ai Maghiarilor în stăpânirea țerii. Ei, împreună cu cele 7 și jumătate milioane de Maghiari, ar forma o adevărată majoritate față cu Germanii, din punct de vedere național nu prea pretensivi și față cu națiunile slavice: Slovaci, Ruteni și Sërbi. O atare întovărășire s'ar părea cu atât mai recomandabilă, că Românii și așa nu se pot maghiariza; din contră, fiind ei tot așa de vinjoși, și în dezvoltare, au romanizat ei deja comune întregi din Săcuime,

Cincizeci de locuri în dietă și câteva posturi în administrație, ar ajunge pe ușor spre a șterge chestiunea română dintre greutatele politice din lăuntru ale Ungariei. Până acum însă bărbații maghiari au respins întotdeauna atari gândiri, cu sumeția proprie apetitului lor, cu toate că din ce în ce mai mult ar fi timpul de a pune pe temeiul mai tare stăpânirea Maghiarilor.

Baronul Bánffy ca Ardelean și fost comite în ținuturi românești, cunoaște împregiurările și a îmbunătățit câte ceva. Mai restează însă mult, și cuvintele împăratului nostru sunt chezeșia, că și din partea Maghiarilor se va face totul spre a da legăturilor lor cu Românii, «caracterul unei durabile și strinse prietnii»...

Ungurii au sărbătorit pe împăratul german și acum și pe Regele României. În chestiunea română politicianii Ungariei au privilegiu a vedea, că ei sunt în stare de a face, ca după loialele demonstrațiuni, să urmeze și hotăriri înțelepte.

Așa ar fi să fie, cum spune «Reichswehr», dacă și în capetele ocărmuitorilor maghiari ar putea străbate gânduri și hotăriri înțelepte! Dar' de-ocamdată nu se ved semne!

Și alte multe ziare, tot așa scriu, dăscăbind pe Maghiari și cercând să-i aducă la gânduri mai bune, — altele, mai ales jidovești, ale doritorilor de-a stăpâni cu puterea peste cei mai slabi, îi încurajiază, să se fie numai bine în

șea, să dea și să pocnească în dreapta și în stânga! Fii domn până poți!..

Pe noi însă părerile scrintite ale acestora nu ne privesc. Era o vreme când puteam striga ori-cât și puteam face ori-ce, că nu ne lua nimeni în samă, ori și de luau notă despre noi, ne luau peste picior, ne batjocureau. Dar' eată s'au schimbat vremile. Azi aproape fără vre-un îmbold dela noi, o parte însemnat din aceeași presă ne ia, precum se cuvine, în serios, și glasurile clevitorilor, deși multe încă, sunt tot mai puține ca odinioară! Cu vremea vor amurți ele cât de bine!

Dar' ce are să ne privească mai ales pe noi, și să ne verse ear' căldură în inimi, este ținuta fraților nostri din regatul liber, pe care îl amintește și «Kölnische Zeitung», ca fiindu-ne nouă un bun razim. Ear' frații nostri din Regat, uitării nu vor să ne dee! Ei au început ear' o mișcare națională frumoasă. Dumineca trecută, precum am spus, ei au conchemat la București o mare adunare, în care se desbată și reinvie chestia națională în țară și se miște de nou inimile pentru ea!

Chemarea lumii la adunare, a avut un răsădit puternic! Toate straturile societății române bucureștene au grăbit a lua parte. Adunarea se pusese pe ora 2 d. a., dar' deja pe la 1 d. a. sala teatrului Hugo, unde era să se țină, precum și scena, galeriile, foisoarele, tot, tot, era plin, îndesuit, de lume! Câți n'au încăput, au umplut ambiturile, curtea și strada!

Dl Vlădescu, profesor universitar, a deschis adunarea la orele 2, prin o învăpăiată vorbire, întreruptă adese de tunete de aplause și aclamări.

A vorbit încă dl B. St. Delavrancea, marele meșter de vorbă, producând o însuflețire foarte mare. Asemenea tinerii universitari Miculescu și Tamara!

Ear' după tineri, a luat cuvânt bătrânul cetățean al capitalei, dl G. Marcovici, care și el îndeamnă adânc mișcat, Liga la o lucrare și mai puternică încă decât în trecut, în folosul cauzei naționale.

O adâncă impresie a făcut scrisoarea dlui V. A. Urechia, învățatul bătrân, fost președinte al Ligei, care poftit la această adunare, i-a trimis dlui Vlădescu următoarea scrisoare:

Domnule Președinte,

Nu sunt încă destul de sănătos, ca să pot lua parte la adunarea la care mă îmbiați. Din tot sufletul sunt cu acei cari luptă sincer și cu devotament pentru cauza națională, independenți de ori-ce înfruire de partide politice interne.

Am convingerea că în fruntea noastră a tuturor, pășește M. S. Regele. S'avem încredere în El! Ne obligă la aceasta faptele lui de 32 de ani!

Liga, care știu bine că nu lucrează decât pentru scopul de mult determinat: Conservarea individualității române de pretutindenea, a limbii și a celorlalte caracteristici naționale, ear' nu pentru idealuri politice neamice unor alte naționalități sau staturi, a dat în trecut și va da ori-și-când desmintire acuzărilor veninoase ce ear' au început a i-se aduce în foile de peste munți.

Da, spună lumii românească d-voastră adunare de Duminecă, că aceste acuzări sunt nefundate, și că Liga n'a încetat și nu va înceta, cât va fi suflare românească, asuprită unde-va, d'a reclama — deschis în fața lumii — dreptate pentru fratele asuprit și respectul limbii, al naționalității lui! Cât timp așa va lucra Liga, tot Românul îi va striga ca și mine: Trăiască Liga culturală a Românilor!

V. A. Urechia

fost președinte al comitetului central.

S'au cetit apoi mulțime de telegrame din toate părțile țerii, precum și scrisori sosite din Ardeal și Ungaria ca salut al mișcării începute!

La urmă s'a propus și cu mare însuflețire s'a primit următoarea moțiune ca hotărâre a adunării:

Față cu insinuațiunile presei maghiare că, visita M. S. Regelui României la Budapesta ar însemna „părsirea din partea cetățenilor României a cauzei fraților de peste munți”

Noi cetățenii capitalei protestăm contra acestor insinuațiuni, și declarăm că nu vom părăsi o singură clipită cauza fraților nostri de peste munți, cât timp ei vor fi primejduiți în ființa lor națională!

Neclintim în convingerea despre legitimitatea drepturilor lor la o viață națională, le trimitem salutul nostru frăcesc și încredinșarea nestrămăntatei noastre solidarități, declarând în fața lumii, că astăzi mai mult ca ori-când le vom da întreg spriginul nostru în marea și dreapta lor luptă.

Interesele permanente ale individualității noastre etnice și demnitatea noastră națională, constituindu-ne o sacră datorie de a ne strânge puternic rândurile în giurul Ligei pentru unitate culturală a tuturor Românilor, și fiind adânc pătrunși de tnalta menire a acestei patriotice instituțiuni, — declarăm și ne îndatorim a o ridica cu inima și fața la înălțimea unei inexpugnabile fortărețe a naționalității noastre.

Suntem siguri, că tot ce este minte luminată și inimă românească în această țară ne va înțelege și ne va urma!

După aceasta adunarea s'a închis și mulțimea de lume s'a împrăștiat în cea mai bună rânduială, cu față senină și cu suflet liniștit, ca omul ce simte că la un bun lucru s'a legat!

„Asociațiunea” la Turdaș.

— Adunarea gen. a despărțământului IX (Orăștie) —

(Urmare si fine.)

Prânzul comun.

După încheierea adunării, comitetul despărțământului dimpreună cu oaspeții, s'au întrunit în casa primarului local, locuința fiertatului tribun din 1848 Szentiványi, la un prânz comun. Au luat parte 60 de persoane, și ar fi luat mai mulți dacă mai era loc. Vorbirile se înțelege n'au lipsit. Amintesc pe a d-lui Dr. I. Mihu pentru comitetul central al «Asociațiunei» și președintele ei; a d-lui I. Roșu, pentru directorul desp. dl Dr. I. Mihu, dl V. Domșa pentru vechiul comitet, dl Bercian pentru Turdașeni și Pricăzeni, dl preot Adam și învățătorul Dan pentru oaspeți etc. etc. În decursul prânzului musica lui Rudi din

Orăștie nu a deosebit cu frumoase antece naționale.

După prânz în curte ne aștepta o frumoasă surprindere: 13 călușeri îmbrăcați în haine frumoase, cu zdrăngăneli la picioare și încinși cu brâne naționale au jucat eroicul nostru joc național: «Călușerul» cu o acurateță uimitoare.

Flăcăii noștri au fost viu aplaudați, ear' dl Ioan Mihaiu din Orăștie le-a cinstit 5 fl.

Expoziția.

Dela adunare publicul a mers în o casă din vecini, unde erau puse spre vedere ca la 400 de obiecte de lucruri de mână de ale femeilor din Turdaș și Pricaz. O odaie destul de spațioasă, era plină pe toți pereții de fețe de mase, ștergare, covoare, cămeși, fețe de perini, și fel de fel de alte lucruri de mână, industrie de casă, cari de cari mai frumoase. Un domn — îndreptățit în prețuirea ăstorfel de lucruri, — a prețuit această mică expoziție a avea o valoare de cel puțin 3000 fl.

Eată, că hărnicia țerancei române e o comoară scumpă pentru neamul nostru!

S'a întocmit un juriu din: d-na Dubleş și Vaidean și din domnii: Corvin, Baci, Lăzăruiu, care se hotărăscă cari din lucrurile expuse se fie premiate din cele 40 de coroane date spre acest scop de comitetul despărțământului. Juriul a hotărît să fie premiate următoarele:

Din Pricaz: Maria Voina și Marta Sicescu, cu câte 4 coroane, Sofia Petruțescu, Lina Stîrcea și Sofia Doroga, cu câte 3 coroane.

Ear' din Turdaș: Valeria Lula cu 4 coroane, Romonița Todor cu 3 coroane, Maria Lup, Palagia Lupșor, Raveca Todor, Paraschiva Lazar Pușcaș, Maria Lazar și Raveca Nicula cu câte 2 coroane, Salomia Lula, Salomia Nicula, Salomia Vlad cu câte o coroană.

Iți era mai mare dragul să privești cum țeranele premiate se apropiu cu oareși-care mândrie, și mulțunind primeau din mâinile cassarului despărțământului, dl A. P. Barcianu, premiile. Ba vre-o câteva dintre ele mulțumind au strigat: „trăiască toată nația românească“.

Da, sêrmenele, ele «erau învățate până aci — după cum bine a zis dl Dan în cuvântul său dela «prânzul comun» — că domnii îmbrăcați în haine negre se vie pe la casele dînselor numai spre a-le lua vițelul dela vacă și covorul de pe pat».

Reușita acestei frumoase expoziții poate servi arangiatorilor ei de laudă, ear' altora de imbold, îmbărbătare, de a încerca și pe aiurea la astfel de privilegii arangiarea expozițiilor de soiul acesta, având acestea și un succes moral național.

Sfîrșindu-se programul, membrii comitetului și unii oaspeți din Orăștie au plecat

întră casă, însoțiți de urările de «trăiască» din gârtea mulțimei de popor.

Zic «unii» o altă parte, mai ales tineri, «grupați» în giurul unui simpatic «tată», și-au petrecut mai departe pe la casele ospitale ale notarului Roșu și ale dlor preoți locali, până târziu noaptea.

Ru—Ra.

PACEA LUMII

Răsboiul în Indii.

Turcii i-au dat într'adevăr Angliei de furcă în Indii.

Cum se știe Sultanul din Constantinopol îi are la inimă pe Englezi, că numai ei i-au împins pe cap răsboiul din urmă, și cum toți Mohamedanii din lume, la olaltă vre-o 200 de milioane, în ori ce parte a pământului s'ar afla ei, și sub ori-ce stăpânire, îl țin pe Sultanul de «Califul» lor, el s'a folosit de trecerea s'a și a ațîțat semînțele din Indii contra stăpînirii engleze.

În urma acestora Anglia poartă azi un răsboiu în toată forma contra răsculațiilor sei din Indii.

Între alții și vecinul Menelik, «regele» Abisiniei, după-ce pe Italiani i-a scărmenat sêlbătêcește, a căpêtat poftă de a întemeia un mare «imperiu abisinian», — acum vrea sê-și tragă răfuiala și cu Englezii!

Prusia și Francia încă vor sê aducă pe tapet chestia egipteană, și așa de s'a trezi Anglia și cu acestea cu toate în cap, o sê aibă de lucru cum de mult n'a mai avut!

Din Bucovina

se dau vești menite a trezi ear' oarecari nădejdi mai bune în inimile asupritului popor român.

Folosindu-se de împregiurarea, că guvernul austriac are lipsă sê-și înghebe o majoritate în dietă, pe care sê se poată răzima și cu care sê poată cârmui, deputații români s'au pus la pertractări cu guvernul, făgăduindu-i și ei spriginul lor, în schimbul unor anumite îmbunătățiri în soarta poporului român.

Și, precum aflăm din foi, pertractările au ajuns la bun sfîrșit: guvernul

austriac va lua măsuri ca în curând sê se înființeze în Cernăuți un gimnasiu românesc, ear' pentru învățământul popular, încă în decursul acestui an școlar, sê se zidească 20 de localuri pentru școli primare române!

Vorbirea „puternicului” Împărat!

Am spus că multe foi chiar din Germania s'au supărat foc pe vorbirea ce împăratul Wilhelm a rostit-o în castelul de Buda. Avem prilegiu sê arêtam azi cam în cê fel vorbesc acele foi.

Împăratul în vestita-i vorbeie, zisese între altele:

„Cu admirațiune plină de simpatie am urmărit serbarea millenară, dată de Unguri „strînși uniți și credincioși regelui lor“...

Și eată cum îi cântă la asta și la celelalte toate din vorbire, foaia «Zukunft», căreia sê crede că însuși marele lor Bismarck i-ar fi șoptit ce sê scrie:

„Noi n'am putut descoperi nimic de admirat în acea „strălucită” serbare dată spre desfătarea cetei de trândavi scârboși ori pentru îmbogățirea burghezilor rapaci din Budapesta, și nici am simțit vre-o „simpatie” pentru nația care-și serba înbuleu de 1000 ani, de oare-ce ne-am adus aminte de cuvintele lui Lohér: „Zadarnic căutăm vre-o petrică pe care Ungurii ar fi pus-o la temelie marelui edificiu omenesc; nu este o singură idee culturală, care sê fi fost adusă în lume prin Unguri“...

Chiar dacă s'ar căra în grămadă toate isbânzile istorice maghiare, nimic n'ar fi prin ce sê se înalte acest popor cu un trecut atât de gol! Numai egoismul (lăcomia) fără seamn al Maghiarilor, cari ar trebui numiți mai potrivit «clasă», ear' nu popor, a silit pe Badenii sê se alieze cu Cehii. Și tocmai atunci, când turma de parasiți de peste Leitha prin încrederea și fudulia sa, a făcut ca Germanii din Ostmark-ul vechei împărății germane sê fie primejduiți, — cel mai înalt reprezentant al noiei împărății germane, cu sila ridică pe vlăstarele corcite ale lui Arpád la rangul de „mari state culturale”, deșt n'au minte decât numai pentru negustorie murdară, și chiar de visita împărătească se bucură numai pentru-ca sê facă astfel reclamă capitalei lor.

Poftească deci numai Ungurii și treacă în procesele verbale chiar și a școalelor, vorbirea împăratului, poporul german este însă dator sê-și spună marelui vorbitor, deschis și cinstit, că în vorbirea sa nu este o singură spusă, care în lumina mărturiei istorice sê poată sta ca adevăr curat!..

Prinosuri culturalei.

Dăm, în cele următoare, — numele acelor fi ai poporului român, cari din privilegiul adunării dela Turdaș a Despărțământului Orăștiei al Asociațiunii, — au depus prinosul lor pe altarul cultural al acestei instituțiuni, plătind cei dela 5 fl. în sus, taxe de membri ordinari, cei sub 5 fl. de membri ajutatori.

Eată-i:

Din Orăștie au solvit d-nii: Nicolau Vlad, apotecar 5 fl., Laurian Bercian, funcționar 5 fl., Dr. Romul Dobo, medic 5 fl., Vasilie Domșa, protop. gr-or. 5 fl., Ioan Lăzăruiu, comerciant 2 fl., Simion Corvin, proprietar 5 fl., Aurel P. Barcianu, 5 fl., Dumitru Mosora, învățator 1 fl.

Din Turdaș d-nii: Ioan Roșu, notar cerc. 10 fl., Adam Teodor, preot gr-or. 5 fl., Demitrie Iancu, preot 5 fl., Ioan Todor, econom 1 fl., Dionisie Lupșor, ec. 3 fl., Petru Lula, teolog 2 fl., Ioan Răduț, învățator 1 fl. 20 cr., Iacob Lula, econom 1 fl., Dionisie Sicoi, ec. 50 cr., Iosif Vlad, ec. 50 cr., Dumitru Neagoi, ec. 50 cr., Adam Lula, ec. 30 cr., Iosif Lazar, ec. 20 cr., Petru Teiabă, ec. 20 cr., Iacob Iunie, ec. 20 cr., Petru Iunie, ec. 20 cr., Ilie Lula, ec. 10 cr., Niculae Maier, ec. 20 cr., Petru Răduț, ec. 20 cr., Adam Lula, ec. 20 cr., Niculae Lula, ec. 20 cr., Adam Lula, econom 10 cr., Adam Răduț, econom 20 cr., Aron Maier, econom 20 cr., Petru Neagoi, 20 cr., Adam Lula, cronic ec. 20 cr., Iosif Radu, ec. 20 cr., Iacob Dărăbanș, ec. 10 cr., Niculae Burz, ec. 10 cr., Ioan Șerban, ec. 10 cr., Niculae Lupșor, ec. 20 cr., Ioan Lula, ec. 50 cr., Iosif Lula, dascăl 20 cr., Remus Lula, ec. 20 cr., Solomon Muntean, ec. 20 cr., Maria Lup, ec. 50 cr., Iosif Nicula, ec. 20 cr., Petru Iunie, ec. 20 cr., Raveca Nicula, 10 cr., Adam Muntean, ec. 20 cr., Iosif Lupșor, ec. 30 cr., Palagia Lupșor 20 cr., Iosif Lula, ec. 30 cr., Valeria Lula, 20 cr., Lazar Sandu, ec. 50 cr., Maria Vlad, 20 cr., Aurel Vlad, econom 20 cr., Romul Vlad, econom 10 cr., Todor Petru, econom 20 cr., Adam Vlad, econom 15 cr., Adam Lupșor, preot gr-cat. 2 fl.

Din Pricaz următorii: Ioan Pêtruțescu, învățator 1 fl. 50 cr., George Iosan, econom 1 fl. 20 cr., Ioan Dan, învățator 1 fl., Ioan Vlad, preot gr-or. 1 fl., Niculae Lazar, preot gr-cat. 1 fl., Dumitru Ivășcoiu, econom 1 fl., Avram Săbău, econom 50 cr., Alexandru Iunie, econom 50 cr., Alexandru Roșu, econom 30 cr., Maria Voina 50 cr., Ioan Iosan, econom 20 cr., Dumitru Iunie, econom 20 cr., Ioan Maniuț, econom 20 cr., Adam Davidesc, econom 20 cr., Ioan Hanciu, econom 20 cr., Vasilie Costa, econom 20 cr., Niculae Licescu, econom 20 cr., Dumitru Doroga econom 20 cr.,

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

In grădină.

Peste tot domnește pacea răcoroasei nopți de vară, Gânditoare stă ș'asteaptă luna doar' ca sê răsără, Ear' cu dênșă, tot odată și iubitul sê-i sosească Din povestea lor cea veche un crâmpei sê-i povestească; Sê-i mai spună înc'odată ce de atâtea-ori i-a spus, Luna blândă sê-i privească înălțându-se în sus.

Iată luna că s'arată răsfrândind lumini de foc. Lângă fată, jos pe iarbă, doi căței se iau la joc; Dintr'un tei bêtân de veacuri, printre frunze argintii, În vîzduh sê răspândește fermecate melodii: O privighetoare-ascunsă spune-a dorului vâpăie Lunei care se înalță și se face mai bălaie.

Ear' în colo tot e pace, — pacea unei lumi gândite Mii de stele 'n loc se uită, unde sunt adormite; Licurici în iarba moale lumi feerice scântee, Nici un ropot nu s'aude pe tăcutele alee, Și o barcă nelegată parc'asteaptă, stând la mal, Ar dori sê mai plutească nebunată pe-un val.

Dar' s'a auzit un ropot: — e pe prund un pas greoi, Câte nopți n'au privit luna admirând-o amêndoi — Și se vede ca o umbră îngrînd în depărtare

Ce s'a îndreptat spre dînsa și din ce mai mult așare, De-ar fi el, ce fericire! Azi prea mult 'l-a așteptat Luna 'n raze îi zimbește, dar' prea sus s'a ridicat.

Iată-l a venit aproape. Ea din iarbă s'a sculat. Sê-l mai mustre d'asteptare?... L'a vîzută și l'a ertat Fericiti, alături, singuri, cine știe ce-și mai spun! — Vis, iluzii, gânduri, toate ce în minte li s'adun; Ear' în barcă ca sê stea, el o ea de subsuori Și cu ei sê duce barca cum s'a dus de-atâtea-ori.

Silviu Hușianul.

Trandafirul și scăetele.

Era o dată o grădină... Într'o dimineață de Maiu grădina fu deschisă publicului, și toți admirau un trandafir; nici o floare nu putea pricepe pentru-ce trandafirul este așa de privit.

Laudele acordate trandafirului deșteptară ambiția unui scăete. »Trandafirul și eu, zise scaetele, am crescut împreună, și mărturisesc că nici astăzi nu știu de ce atrage dênșul privirea lumii; mă voiui sili sê descopêr secretul trandafirului«.

Scăetele nu pricepea frumșeța trandafirului. »Se vede că modul creșterii face ca rivalul meu sê fie admirat, gândea el.

Cu venirea primăverii, scăetele se puse pe observări, și vîzû că trandafirul e acoperit de spini.

Oh! îl voiui învinge; spinii lui îi admiră lumea, ei bine voiui avea mai mari eu, zise mândru scăetele.

Oprind circulația regulată a sevei, scăetele își făcu niște spini colosali și mândru aștepta sê fie admirat.

Dar' tot trandafirul urma a fi favoritul lumii, cu toate că avea spini mai mici.

Scăetele credea că nu este observat și pentru a fi băgat în seamă începû sê se achețe de hainele oamenilor.

Unul din mulțime chemă pe grădinar și se plânse de el, care fu tăiat îndată și aruncat peste gard.

Scăetul scutură atunci capul și zise: »Ce înseamnă asta? ce diferință există între mine și trandafir? nu am înțeles decât aceasta: că ce este rău la scăete este bun la trandafir«.

De atunci scăetele fugi în fundul pădurilor unde se găsește și astăzi.

(Traducere)

Caion.

Dar' voi pe aici mâncați aur?

Alexandru Macedon, umblând spre a cuceri lumea, ajunse în Africa la un popor sêlbatec, ce locuia în colibe pacinice, fără sê

cunoască nici rebel nici cuceritori. Locuitorii acestui popor îl duseră la colba regelui lor pentru a-l ospêta. Acesta îi puse înainte curmale de aur, smochine de aur și pâne de aur.

Alexandru vîzënd aceasta, întrebă:

— Dar' voi pe aici mâncați aur?

— Ba nu, răspuse regele, dar' eu cuget, că bucate de mâncare ai fi putut afla tu și în țara ta. Pentru-ce dar' ai venit la noi?

— Nu aurul vostru m'a atras pe mine aici, zise Alexandru, ci aș dorî sê cunosc moravurile voastre.

— Bine, răspuse sêlbaticul, petrece la noi cât îți place.

Pe când vorbeau ei astfel, venind doi cetățeni la judecată, pîrîtorul zise:

— Eu am cumpêrat dela omul acesta un pământ și săpându-l, aflai într'insul o comoară.

Aceasta nu e a mea, pentru-că eu am cumpêrat numai pământul, nu și comoara ascunsă în el, cu toate acestea, vînzetorul nu voește se primească comoara.

— Eu zic că e a lui, răspuse pîrîtorul căci 'i-am vîndut pământul cu toate căte au fost ascunse în el; și prin urmare și comoara.

Atunci regele, vîzënd așa repeți cuvintele ca sê vază ei, de 'i-a înțeles bine; apoi gîndindu-se puțin, zise cătră unul din ei:

Ioan Doroga, econom 20 cr., Nicolae Doroga, econom 20 cr., Nicolae Stirc, econom 15 cr., Dumitru Dan, econom 10 cr., Gligor Stirc, econom 10 cr., Solomon Iunie, econom 10 cr., Visarie Oprean, econom 10 cr., Nicolae Iunie, econom 10 cr., Petru Maniuc, econom 10 cr., Ioan Stirc, econom 10 cr., Ioan Voinu, cămărăș 10 cr., Ioan Calion, econom 10 cr., Nicolae Ivășcoiu, econom 10 cr., Nicolae Simu, econom 10 cr., Anica Dan, 10 cr., Ioan Dăncioi, econom 10 cr., Adam Stirc, econom 10 cr., Adam Stirc, bătrân econom 5 cr., Solomon Doroga, econom 10 cr., Alexandru Stirc, primar 1 fl. 50 cr.

Din **Romos** următorii: Vasile Drăgan, primar 2 fl., George Bogdănesc, proprietar 6 fl., Nicolae Văidean, proprietar 1 fl., Ioan Fleșer, învățător 1 fl., Sabin Safta, învățător 1 fl., George Măriuț, proprietar 1 fl., Vasile Basarab, preot gr.-or. 1 fl., Vasile Basarab, jun: învățător 50 cr., Ioan Măriuț, proprietar 1 fl., Ioan Vaidean, preot gr.-cat. 1 fl., Petru Stroia, comerciant 50 cr., Nicolau Dubles, notar 5 fl.

Din **Șibot** următorii: Liviu Friedman, notar 5 fl., Simion Săcărea, preot gr.-or. 50 cr., Toma Miclea, proprietar 1 fl., George Viorel, proprietar 50 cr., Iosif Frâncu, primar 50 cr., Ioan Zacharie, proprietar 50 cr., Ioan Marian, proprietar 50 cr., Nicolae Muntean, preot gr.-cat. 50 cr., Axente Frâncu, proprietar 1 fl., Zacharie Todoran, proprietar 50 cr.

Din **Sibișel** următorii: Elia Popoviciu, preot gr.-or. 5 fl., Ioan Tărtiță, proprietar 20 cr., Nicolae Ștefănesc, proprietar 50 cr., Simion Samuilesc, proprietar 50 cr., Simion Hațegan, proprietar 30 cr., Vasile Silvestru, proprietar 30 cr.

Din **Balșa** următorii: Nicolau Damian, preot gr.-or. 1 fl., Ioan Lucăcel, învățător 1 fl., Antone Todea, cantor 25 cr., Nicolae Moldovan, curator 25 cr., Petru Todor, curator 25 cr., Ioan Todea, episcop 20 cr., Avram Mihuc, crâșnic 25 cr., Petru Todea, cantor 25 cr., Solomon Todea, curator 25 cr., Petru Todea, cantor 20 cr., Ioan Crișan, primar 25 cr.

Basilu Glodean, (Ardeu) 50 cr., Iosif Bogdan, (Mada) 50 cr., Petru Iancu, (Bobâlna) 2 fl., Sofia Iancu, (Bobâlna) 50 cr., Solomon Săbău, (Folt) 1 fl., Dionisie Lula, (Folt) 1 fl., Adam Lazar, (Șoimuș) 1 fl., Costea Baiu, (Bobâlna) 1 fl., Aron Lup, (Rapolt) 50 cr., M. Josef Sander, (Sebeș) 1 fl. La olaltă **138 fl. 10 cr.**

La cari adaugându-se cei 100 fl. dăruți de dl. **Mihaiu** din Orăștie în tot s'a adunat de despărțământul Orăștiei al Asociației la adunarea sa din Turdaș suma de **238 fl. 10 cr.**

— Ai vre-un fiu?
— Da, am.
— Dar' tu ai fată?
— Am.
— Bine, dacă este așa, fiul tău să ia de soție pe fiica acestuia, și tinerilor să le dați comoara drept zestre.
Alexandru cel mare, văzând aceasta, începî să se mire, ear' regele judecător îl întrebă:
— E cumva nedreaptă judecata mea?
— Ba nu, zise Alexandru, însă mă mir de ea.
— Dar' în țara voastră ce sfârșit ar fi avut această neînțelegere?
— Dacă e vorba să spun, răspunse Alexandru, noi am fi pus pe amândoi oamenii sub pază și comoara am fi luat-o pe seama regelui.
— Pe seama regelui? întrebă Africanul plin de mirare... Dar' lucește soarele pe pământul acela?
— Da!
— Dar' de ploaie plouă?
— Negreșit!
— Mare minune! Dar' animale blânde, care mănăcă iarbă aveți pe acolo?
— De multe soiuri!
— Așa dar', zise regele sêlbaticilor, ființa cea A-tot-bună, negreșit că pentru acele animale nevinovate dă soare și ploaie în țara voastră, căci voi oamenii nu sînteți vrednici de ele.
Comunicată de **Nadu**.

Gătătorii fericirii!

Eată titula cu care ar trebui se-î agrăiască în ziua de azi popoarele nemaghiare pe ocârmuitorii maghiari ai acestei țeri și a țărilor ce stau în legătură cu ea!

Croația e un stat neatrănător, cu dieta sa, cu judecătorii sale, cu toate ale sale, dar' — are norocirea de-a fi căzut prin vremuri în legături cu Ungaria, din cari nu se mai poate descurca. Ear' urmarea e, că fericirea ei lăuntrică, este într-una și într-una tulburată de ghiarele infecte ale guvernului maghiar, ce se indeasă și în casa vecinilor Croați și ar vrea să li-o chivernisească după plac maghiar.

Croația își are Banul (guvernorul) seu, pe care, la propunerea guvernului maghiar, îl denumește M. S. Imperatul-Rege. Firește, că guvernul unguresc nu propune de Ban, decât câte-o unealtă a sa, în timpul de față baronul Kuhen Héderváry. Acesta e apoi de față în dietă, și peste tot locul, apărând «autoritatea» statului maghiar, ca tutor oarecui a Croației, și cercând a înrîuri și facerea legilor și toată chivernisirea țerii în duh din duhul seu, unguresc. Dar' și are pentru asta zile amare în dietă! Uneori opoziția îl face de părăsește des-nădăjduit și opărit sala ședințelor, atâtea batjocuri la adresa lui face! Ear' la alegerile din urmă pentru dieta croată, făcute în vară, opoziția a luptat așa frumos că a eșit biruitoare și acolo unde nici nu visa Banul și slugile lui, si a intrat în dietă cu mult mai tare ca în trecut!

Deschizându-se dieta, opoziția a luat apoi bicul în mână, și a făcut Banului și guvernului atâtea greutăți, că eată i-a făcut curată revoluție în țară, contra ghiarei maghiare (sau a copitei de măgar), ce se prea simte în casa lor!

Ce a făcut Banul, în înțelegere fi-rește cu Bánffy?

La începutul acestei săptămâni, au pachetat lucrurile de așa că prin un decret regal, *dieta croată a fost închisă pe timp nehotărît!*

De ce? Pentru-că oamenii cu durere de inimă și adevărați doritori de fericire în casa proprie, nu se duc duși de ață de cuiul străin vîrit în acea casă!

Firește nemulțumirea e mare, și guvernul unguresc are cu un drept mai mult de-a putea fi numit: *gătătorul fericirii popoarelor din țările supuse coroanei ungare!*

NOUȚĂȚI

Domnii abonați, cari, foarte mulți, ne dătoresc cu prețul de abonament la foaie, sînt de nou rugați se binevoiască a ni-l trimite, avînd noi să dăm samă adunării acționarilor despre averea institutului, în care cad și abonamentele.

Pe drumul Vațului și a Seghedinului pornesc zilele acestea, și anume Vineri viitoare, în 15 Octombrie n. noi martiri ai cauzii naționale române! Sînt domnii *Vasile Morariu*, osândit la zece luni temniță de stat, și *Cruțian Simu*, inv. din Ciufud (lângă Blaj), osândit la opt luni temniță de stat, pentru-că au cântat «Deșteaptă-te Române!» Dl Morariu va intra în prisoarea Vațului, ear' dl Simu în a Seghedinului!

Să fie adevărat? Aflăm că dl *Avram P. Păcurariu*, protopopul *greco-oriental* al Iliei, când cu venirea la Ilia a episcopului *romano-catolic* ungur Majláth, a eșit și d-sa întru »întimpinarea« episcopului străin și de neamul și de confesiunea sa, și i-a ținut chiar o *vorbire de bineventare*, în limba română, la ce episcopul i-a răspuns ungurește că... îi pare rău, dar' limba asta el n'o pricepe!.. primește însă cu plăcere salutul bisericii greco-orientale și de asta se bucură!..

Lucrul e un nou scandal. Așteptăm lămuriri și apoi vom reveni.

M. S. Împărăteasa-Regină Elisabeta, a venit de curînd la Budapesta. Trăește însă retrasă de tot. Locuiește în castelul de Buda, și decînd a dat vremea asta ploioasă nici nu se mișcă din odaia sa, ba nici plimbare prin grădina ori curtea palatului nu mai face. Ca să primească vre-o vizită, nu era nici de altfel luat în plan, dar' era să facă oare-cari plimbări cu trăsura. Acum nici acelea nu le mai face.

Al 25-lea proces de presă al „Tribunei”. Tribunalul din Sibiu a avut în 5 Oct. n. al 25-lea proces de presă. De astă-dată i-au fost improcuate rapoartele ce a publicat despre vestitul și sêlbaticul măcel dela Mehadica, unde gendarmii au împușcat, pe la spate, mulțimea nearmată, ba și femei și copii! Inzadar redacția a spus, că dă pe autorii corespondențelor, sê-i iee dar' pe ei la răspundere, căci tribunalul n'a voit să pornească în privința asta pașii de lipsă, ci a ținut pertractarea, și drept sfințire a firosului măcel, a mai croit redactorului răspunzător A. Balteș *5 luni temniță ordinară* și din cauția foii sê confiscă *500 fl.*

Astea vor să fie dovezi, că Bánffy, cum țin a ști unele foi străine, a mai «muit» măsurile aspre contra Românilor...

Zăpadă în Octombrie. În Galiția e deja iarnă în toată forma. În Lemberg și giur, Mercuri noaptea, pe lângă un frig groaznic, a mai și nins toată noaptea.

Fulgere și trăsnete acum toamna. Pe la capătul săptămîinii trecute, o ploaie cu fulgere și trăsnete, ca în dricul verii, s'a descărcat peste ținutul nostru. Doi oameni din Balșa, fiind pe drum și adăpostindu-se la o casă pustie, au fost loviți de fulger amîndoi.

Nu s'au arătat. Am spus, sub titlul acesta, în numărul trecut, că Regele Carol și Regina Elisabeta în drumul lor dela Pesta spre București nu s'au arătat la Cluj, deși mulțimea îi asurzea cu «éljen»-uri de trebuia să se trezească din ori-ce somn, de-ar fi fost durmind. Azi încă unele amănunte: Publicul «patriot» duse și un «bucet» frumos, în credință că sê arată Regina și poate sê i-l dea ceea în mână, nu altcum! Dar' dac'au văzut și-au văzut, că nu sê arată și pace, au dat buchetul la servitorul dela ușa salonului cu înalții oaspeți, sê-l puc în apartamentul Reginei. Măestășile Lor după-ce au ajuns în Predeal, au lăsat adjutantului M. S. Regelui, colonelului Manu, să le trimită clujenilor vorbă, că le mulțumește pentru «manifestația» ce au pregătit, dar', *deoare-ce n'au fost înștiințați mai de vreme despre asta*, n'au putut să se arete! Mulțumirea asta li s'a trimis telegrafic și e un simplu act de curtuosie, dar' clujenii bucurie, doamne, pe ei, și sê laudă cu ea, lucru mare.

Societatea de lectură „Petru Maior” invită la *ședința sa generală*, care se va ținea Duminecă în 10 Octombrie st. n. a. c. în sala dela «Hotelul Național» (Váci-utca) în Budapesta, începutul la orele 7 seara. Oferte marimonioase în folosul cabinetului de lectură sê primește cu mulțumită. Pentru comitet: *Nicolae Puican*, președinte. *Simion Păcurariu*, secretar.

Programul adunării: I. *Partea oficială*. Cuvînt de deschidere; Raportul anual; Raportul comisiei literare; «Comediile lui I. L. Caragiali» de Ilarie Chendi stud. fil. II *Partea socială*, în decursul căreia va concerta capela regimentului de infanterie Nr. 6.

Alte poezii de Radu Rosetti. În curînd librăria Alcalay din București va scoate de sub tipar un nou volum de poezii de ale lui Radu Rosetti, bine cunoscut și cetitorilor nostri. Volumul va purta titlul «Duoase». Sperăm că vor fi și frumoase!

Corabie austriacă atacată. Din Pireu sê vestește, că o corabie austriacă ce venea din Preveza a fost atacată de o ceată tare de cretani, cari credeau că ea ar fi ducînd prinsoneri din Creta. Cretanii au dat năvală asupra ei și au căutat-o prin toate colțurile, și numai după-ce s'au încredințat că n'au frați de ai lor prinși pe ea, s'au depărtat fără a face cuiva vre-o stricăciune.

O invenție românească. Un tîner oficial al poștelor și telegrafelor române, d. Nicolae Flechtemacher, a inventat un aparat de deosebită însemnătate.

Se știe ce șgomot fac mașinile de telegrafat, din care pricină foarte greu se poate lucra într-o sală cu mai multe mașini.

Dl Flechtemacher a descoperit cum ar trebui făcută o mașină care sê nu facă nici un șgomot, și mai are darul de a face ca liniile și punctele de pe banda de hârtie de

control, să iasă mai bine ca cele făcute cu mașinile de acum.

Dl Flechtemacher a supus invenția sa d-lui Chiru, directorul general al poștelor și telegrafelor, care a examinat-o de aproape și a adus mari laude inventatorului, făgăduind că în curînd va pregăti în fabricile Direcției o astfel de mașină, ca apoi să facă probe cu ea.

Examen de oficeri în rezervă. La examenul de oficeri în rezervă, ce a avut loc săptămîna trecută, pentru voluntarii dela școalele din Brașov și Sibiu, la comanda trupelor de infanterie din Sibiu, — *au reușit toți voluntarii români*, anume dela reg. de infanterie nr. 50: Ioan Cocorandu, Nic. Ioan Stinghe; dela reg. nr. 2: Miltiade Nicolescu; dela reg. nr. 82 Ioan Ciulei; dela reg. nr. 31: Ioan Csighi, M. Măgherușan, Victor Muntean, Cornel Papp; dela batalionul de vînători nr. 28: G. Drimba, Leontin Pușcariu, Alexandru Rimbaș (din Hunedoara).

Voluntarii dela artilerie au depus examenul la comanda de brigadă din Timișoara, unde de asemenea *au reușit toți românii*, anume: Adrian Cristea, Virgil Cioban, Dionisie Roman și Vasile Simon.

Ciuma, firosul bicului lui D-zeu, s'a ivit la hotările Caucazului (în Rusia). Spaima e mare, și locurile unde urita boală 'și-a așezat lăcașul, au fost împrejurate de paze de soldați, ca să nu meargă oamenii afară din ele respîndindu-o și altora.

O nunță otrăvită. O întemplantă firosă a avut loc în comuna Gaje în Galiția. Arîndatorul de acolo Scharrer mărîndu-și fata, adunase lume multă de neamuri și pretini, la ospet. De-odată, pe la mijlocul mesei, oaspeții încep a sê simți rău, și tot mai rău. Erau toate semnele ce sê arată la otrăvire. Patru inși au murit acolo pe loc, în cele mai grozave chinuri. Ceealaltă parte de oaspeți, în urma ajutorului medical dat în grabă, a putut fi scăpată de moarte. S'a pornit cercetare aspră pentru a afla cine a pus otrăvă în mîncări. Sê crede, că a fost o răsunare contra arîndașului.

Loteria mică, care a stors atâtea milioane de floreni din pungile nenorociților oameni creduli și lacomi de câștig. Cu începutul zilei de Vineri, 1 Octombrie n., a încetat; dar' vom avea în locul loteriei mici, «loteria de classă», care e așa întocmită, că și mai ușor va goli pungile celor ușurei de minte, și-i va duce la sapă de lemn!

AMICIȚIE — DISTRACTIE

Amice!. Auzi aci pozna, dar' rogu-te cine a mai au it de «petrificarea ghiatei». Știi că ești soadă, amică dragă. Cu toate aceste sperz, că cel puțin de acum înainte sê va încălzi vre-un «atom» și pentru neastemperatul! D-tale

Foujou... De aici încolo îmi voui începe meseria. Pe aici mari sfîrșiri...

FEL DE FEL

Cap de Sécuiu. Într'o comună sêcuiască locuia odată un păpucariu, eare era un mare făcător de rele. Odată jefuise pe un călător. Dat la judecată, a fost judecat la spînzurătoare. Sécuii, din comună au auzit de asta și s'au întristat foarte. S'a ales dintre ei o «deputațiune» de trei și s'or cam mai dus la judecătorul sê se roage să nu spînzure pe păpucar, că le rămîne satul fără păpucar și ei vor fi siliți să umble — desculți.

Judele: »Da spuneti-mi cum sê fac eu bună-tatea asta? Nu am putere în contra legiil

Un Sécuiu îi răspunde: La noi în sat sînt, dle județ, doi croitori și deoare-ce avem lipsă numai de unu, spînzurați-l pe al doilea...

Pentru redacție responsabil: **Petru P. Barițiu**

6692—1896.

(266) 1—1

tkkvi

Arverési hirdetmény.

A hátszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság Bontescu Mihály hátszegi ügyvéd végrehajtónak Beluşe Antonie hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajtónak 30 frt tőke, 25 frt 90 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 8 frt és a még felmerülendő költségek iránti követelésének kielégítése végett Beluşe Antonie végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényeszek (puji kir. járásbiróság) területéhez tartozó Fegyver hözségi 90 számú tjkben A + 1, 2, 4, 5, 7—10, 12—17, 19, 20 rend 1187/6, 1189, 1190, 1191, 1192, 1750, 1762, 1752, 2370/2, 2452, 2453, 2454, 2461, 2487, 2529, 2754,

2761, 2763, 2764, 2765, 2766, 2770, 2771, 2772, 2780, 2781, 2782, 2830, 3011 4, 1777/2 hrsz. ingatlanból Belușe Antonie fele részét, a feyeri 107 sz. tjkben A † 2—3 rend sz. 1595, 2726, 2868, 2869, 2870, 2871 hrsz. ingatlanból Belușe Antonie jutalékát képező 1/4 részt rendszámokénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezet összesen 313 frt 26 krt tevő kikiáltási árban az **1897. évi november hó 25-ik napján d. e. 10 órakor** Fegyer községének előjárja házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Árverezni szándékozók tartóznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik fele részét ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, az árverés napjától járó 6% kamataival, szabályszerű letéti kérvény mellett, a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letéti pénztárhoz befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Hátszegen, 1897. július hó 5-én.

Szávu s. k.
kir. albíró.

Sz. 5814—1895. (267) 1—1
tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A hátszegi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság a «Hatiegana» előlegezési és hitelegylet Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtatónak Csics Vizánte és Csics Mariska mácsói lakosok végrehajtást szenvedők elleni ügyében közhirre teszi, hogy végrehajtatónak 39 frt tőke, ennek 1894. évi február hó 16-ik napjától járó 6% kamatai, 4 frt 15 kr. ovásköltség 1/3% váltódíj 11 frt 65 kr. eddigi megállapított per és végrehajtási valamint a jelenlegi 10 frt és a megfelmerülendő költségek iránti követelésének kielégítése végett Csics Vizánte és Mariskának végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék (hátszegi kir. járásbíróási) területéhez tartozó Mácsó községi 176 számú tjkben A † 1—5. 7—13 rsz. a foglalt ingatlanokból 2/5 r. tulajdon illetőségét, a 211 sz. tjkben A † 1. 2. 4. 6—12 rsz. a foglalt ingatlanokból 2/5 rész illetőségét, Csics Mariskának a 212 sz. tjkben A † 1—4. 6—14 rsz. a foglalt ingatlanok 1/5 r. illetőségére, Csics Vizánte és Mariskának, a 213 sz. tjkben A † 1—5 rsz. a foglalt ingatlanokból 2/5 od illetőségét, a 385 sz. tjkben A † 1 rsz. a foglalt ingatlanokból 2/5 rész illetőségét rendszámokénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 421 frt 60 krt tevő kikiáltási árban az **1897. évi november hó 9-ik napjára d. e. 10 órakor** Mácsó községének előjárja megtartandó nyilvános árverésen legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alól is elfogja adatni.

Árverezni szándékozók, tartóznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár felerészét az árverés jogerőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik fele részét pedig ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt, az árverés napjától járó 6% kamataival, szabályszerű letéti kérvény mellett, a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letéti pénztárhoz befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

vény mellett, a hátszegi kir. adóhivatal, mint birói letéti pénztárhoz befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Hátszegen, 1897. szept. 13-án.
A kir. jbiróság mint tkkvi hatóság.

Jovian Viktor s. k.
kir. albíró

Sz. 614—1897. (269) 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. törvényszék 17950/897. és a budapesti kir. törvényszék 1897. évi 35141 és 35142 számú végzése következtében Höfler testvérek és Bloch Simon czégek végrehajtható javára Müller Károly s társ végrehajtást szenvedett ellen 341 és 41 frt 70 kr. s jár. erejéig 1897. évi január hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 600 frt — krra becsült bival, tehén, borju, szekér stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 6690/1897 sz. végzése folytán végrehajtást szenvedett lakásán helyben leendő eszközzésére **1897 évi október hó 15 napjának délutáni 4 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Szászvárosan, 1897. évi szeptember hó 26 napján

Könya Ferencz s. k.
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 478—1897 (265) 2—2
árv.

Árverési hirdetmény.

Alulirt városi árvaszék ezennel közhirre teszi, miszerint Pap Roma, kiskoru Pap Brutus és kiskoru Pap Coriolan tulajdonát képező a szászvárosi 218 számú tjkben A † 1 rszám 537 1/2. 537 2/3. 538. hrszámok alatt foglalt (malom utczában fekvő) 8000 frt becsértékkel bíró házastelek; továbbá a tagosítás utáni 2519 hrsz. alatt foglalt 325 []-öl területű 86 frt becsértékű szőlő, a 4541 hrszámú Alunasze dülőben fekvő 10 hold 1190 []-öl területű 1760 frt becsértékű szántó, a 4693. 4694. hrszámú Cseh hegy dülőben tekvő 8 hold 617 []-öl területű 2500 frt becsértékű rét, a 2185 és 2187 hrszámú, nagy és mészáros hegy dülőben tekvő 9 hold 1367 []-öl területű 800 frt becsértékű rét; a 2318 hrszámú ugyanott tekvő 1168 []-öl területű 180 frt becsértékű, a 2380. 2381 hrszámú szintén ott fekvő 275 []-öl területű 20 frt becsértékű és 2386 és 2387 hrszámú ugyanott fekvő 1215 []-öl területű 70 frt becsértékű gyümölcsösük a folyó évi október hó 18-án, továbbá a szászvárosi 228 számú tjkben A † 1 rsz. 561. 562 hrszámok alatt foglalt (országuton fekvő) 6000 frt becsértékű, valamint a szászvárosi 170 számú tjkben A † 6 rsz. 374 1/2. 375 hrsz. alatt foglalt 10.000 frt becsértékű házasbettelkek alulirt árvaszék hivatalos helyiségében **1897. évi október hó 19-én délelőtti 9 órakor** tartandó nyilvános onkéntes árverésen fognak elárvereztetni, megjegyeztetvén hogy ezen ingatlanok becsáron alól nem fognak eladatni. A további feltételek az alulirt városi árvaszéknek a hivatalos órák alatt bárki által közelebből betehinthetik.

A városi árvaszék.

Szászvárosan, 1897. évi szeptember hó 28-án.

Acker s. k., Mureșian s. k.,
elnök. főjegyző.

De arêndat!

D-na veduvă P. Robotin din Poiana-Techerău (p. u. *Zalathna*) dă
— în arêndă —

din primăvara anului viitor (1898), **moșia sa**, de circa **600 jugere** catastrale de pe hotarul comunelor *Poiana, Valea-Iepii și Techerău*, și anume fânațe, loc arător, pășune, precum și edificatele trebuitoare economiei.

Deosebit se află în Poiana și Techerău **2 edificii pentru orașmă și două mori.** — Se dau în arêndare: pe 3—5 ani.

Tot pe aceeași moșia se află (268) 1—3

de vânzare

150 oare de fân, ce se vënd din mână liberă.

A se adresa doamnei

Ved. P. Robotin,
in Poiana-Techerău.

(270) **„MINERVA“** 1—1
INSTITUT TIPOGRAFIC, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

Active	Contul Bilanțului.		Passive	
	fl.	cr.	fl.	cr.
Cassa în numerar	206	80	Capital social:	
Efectele cauției „Rev. Orăștiei“	2718	75	200 acții à 25 fl.	5000 —
Inv. Tipogr. . fl. 4232 > 05 cr.			Fondul de rezervă	1861 32
după amortisare 126 > 96 >	4105	09	Fondul „Revistei Orăștiei“	250 —
Invent. mob. fl. 731 > 04 cr.			Dividende neridicate	212 50
după amortisare 21 > 93 >	709	11	Creditori	3336 02
Debitori	4256	29	Profit din a. 1895/6 175 fl. 56 cr.	
			„ „ 1896/7 1160 fl. 64 cr.	1336 20
	11996	04		11996 04

Orăștie, 30 Iunie 1897 st. n.

Dr. Silviu Moldovan m. p., A. P. Barelanu m. p., Dr. Stefan Erdély m. p., Ioan Moța m. p.,
membru în direcțiune. director. membru în direcțiune. membru în direc.

Bilanțul s'a aflat exact și în deplină conformitate cu registrele purtate la institut.

Ioan Branga m. p. George Baciu m. p. Laurian Bercian m. p. Petru Belei m. p.

Baie de aburi, basen și vane, în Orăștie

— Strada Ferăriei 8. —

Proprietatea d-lui S. Birthler.

Cu finca lui Septemvrie a. c. va fi terminat localul nou zidit de BAIE de ABURI, BASEN și VANE, și pus la dispozițiunea onoratului public.

Încalzire centrală!

Cea mai mare eleganță și oomoditate!

Cea mai mare curățenie!

Arangiament pentru toate trebuințele!

Prețuri ieftine!

Eată avantajile acestei băi! — Se face mai departe cunoscut, că în baie se va întrebuița numai apă de riu strecurată!

Toate conductele (aparatele), pentru a fi asigurate contra ruginei, sunt făcute din aramă roșie.

— Fiecare vană e provăzută și cu un **douche.** —

PREȚURILE BĂILOR:

Abonament pentru 12 băi de abur	5 fl. — cr.
„ „ 12 băi de vană	4 fl. — cr.
O baie singuratică de abur	— « 50 cr.
„ „ de vană	— « 40 cr.

În fiecare Duminecă baie comună de basen, à 25 cr. de persoană.

Abonamente se primesc deja de pe acum ca prenotare, în **însuși localul băii (Strada Ferăriei 8.)** apoi în **tipografia fraților Schuller** și în prăvălia d-lui **F. F. Widmann.**

Timpul precis de deschidere a băii și împărțirea oarelor, se va face cunoscută la timpul seu.

Onoratul public este respectuos rugat prin aceasta a onora baia mea prin întrebuițare numărăoasă.

Cu toată stima:

(263) 2—26

S. BIRTHLER.